

baràs i atencions pre-natals i post-natals de la mare. En calcular l'efecte de cada u d'aquests factors, en iguals circumstàncies, es prescindí, en casos determinats, dels simultanis per tal de calcular les morts presupostades sota la base de la susdita classificació. Una dada important comprovada amb relació a l'alimentació artificial és que mostrarà un efecte exagerat en els primers mesos de vida. Encara que, essent l'alletament artificial menys practicat en les famílies de més reduïts ingressos, hom remarcarà que estava associat amb perills més grossos en les més pobres famílies.

Els fets deduïts de les recerques del Doctor Woodbury, discrepen quelcom dels obtinguts i exposats en treballs semblants fets a Anglaterra.

Així, en l'article publicat en els *Annals of Eugenics*, per Miss Ethel Elderton (*La relativa vàlua dels factors que influeixen en la salut dels nens*, 1925) i en altres treballs publicats, es conclou que el treball de la dona en els establiments fabrils no té relació amb l'anormalitat del part—al menys tal és el parer a què arriben els diferents autors que han estudiat el tema, després de llurs estudis—i, en canvi, de les recerques americanes es desprèn que els parts prematurs i l'augment de defuncions neo-natals, semblen tenir relació amb el treball corrent de la mare. La discrepància entre aquestes estadístiques no és un fet isolat. Segurament han estat fetes en districtes de condicions diferents en quant el medi, les habitacions i les mateixes característiques del treball, i molt possible també que els mètodes analítics emprats difereixen. El fet de la menor mortalitat infantil en els establiments que treballen en millors condicions higièniques i que disposen de sales-bressols per alletar els infants, a part de les garanties assegurades en els períodes pre i post-natals a les dones treballadores, fan pensar en una certa influència, per bé que pugui atribuir-se ans que a les condicions específiques de la mateixa indústria a les de la pròpia mare, i a les que són pròpies de la majoria de treballs industrials, abocant a la fatiga.

Encara que sense menysprear la importància dels estudis d'aquest ordre, hom resta en dubte sobre la seguretat de les dades, per tal que és difícil precisar la importància dels factors individuals, congènits o adquirits, i l'acció del medi, i també té grosses dificultats determinar exacta-

ment la influència relativa de les diferents causes i efectes dels mitjans de vida de la mare en la viabilitat de l'infant, malgrat que sembli evident, en termes generals, que la influència és certa.

L'ASSEGURANÇA NACIONAL DE MALALTIA A ANGLATERRA

En la conferència donada per Sir Alfred Watson a la Reial Societat Estadística de Londres, tractant de l'"Assegurança nacional sanitària", una part important fou dedicada a exposar les oscil·lacions hagudes en els darrers anys en les peticions de subsidis per malaltia i incapacitat.

Tant pel que fa als homes com a les dones, les peticions de socors per malaltia disminuïren en grossa proporció durant els anys de la guerra; especialment en quant a les dones la diferència fou remarcable, ja que en 1916-17 es reduí a menys de les dues terceres parts de la suma despesa en 1913-14 en el mateix grup femení.

Des de la guerra les demandes de socors per malaltia han tornat a augmentar, però la quantitat emprada per tal concepte en l'any 1925-26 demostra que el promig de socorsos devengats als homes era encara considerablement més baix que el de 1913-14. Quant a les dones les xifres són menys satisfactòries, ja que indiquen que dins de poc s'arribarà altra vegada a l'antic límit de despeses.

Comparant les dades proporcionades els anys 1921-23 pels socorsos de malaltia atorgats als individus pertanyents a una mateixa societat de Manchester, amb les dades del darrer segle, el conferenciant remarcarà l'existència d'una millora en la "tassa de malaltia" que podia evaluar-se en una minva promitja d'un vint per cent.

Ampliant els seus càlculs en una ampla escala a totes les edats, en la proporció dels assegurats que reclamaren socorsos per malaltia, trobà que entre els 40 anys i els 45, foren els beneficiats en nombre de 160 per 1.000, durant el temps comprès entre 1921-23 contra 246 per 1.000 en l'època de 1893-97.

Per altra banda, la duració de les malalties ha augmentat, essent el nou promig en les edats esmentades de cinc setmanes per cas, contra 4,3 setmanes en les antigues estadístiques.

Aquests fets poden ésser explicats per causes